

Universitätsbibliothek Paderborn

**Onvs Ecclesiae.|| In hoc libro ... admiranda quædam ac
planè obstupenda, de septem ec-||clesiæ statibus,
abusibus quoq[ue] grauissimis, & futuris eiusdem
calamitatibus ex sanctor[um] pro-||phetijs & ...**

Pürstinger, Berthold

Coloniæ, 1531

VD16 ZV 12498

De consolatione quam iusti in suis tribulationibus habent. Cap. 59

urn:nbn:de:hbz:466:1-29969

DE CONSOLATIONE IVSTORVM.

enim sunt exemplum ignis & terni sustinentes poenam. Multominus igit̄ deus parat nobis q̄ sequimur luxurias illorū quibus iudicū olim non erat. Sequit̄ in Apōstolo: Ita imp̄ portabūt aduersum se execrabile iūdiciū. Et infra: Cum h̄c om̄ia dissoluenda sunt, quales oportet nos esse in sanctis conuersationib⁹ & pietatibus, expectantes & properantes in aduentum diei domini.

X § Demū q̄ secundq̄ suprascripta sunt, ad nostrā doctrinā scripta sunt, ut per patientiā & cōolationem scripturā spēm habeamus ac euentura pericula praeuideamus & inquantū possumus, p̄caueamus, vel saltem cū patientia sustineamus. Altissimus equidē à longe p̄scius p̄sentis nostrā iniquitatis de priorū peruersorū hominū plagiis per sacras literas nos certiores reddere voluit, vt priore exemplo territi, peccādi occasionem evitaremus. Hinc dicit: Ne pecces in multi-
Eccī. 7 tudine ciuitatis. Multis em̄ personis grassantibus opus est exemplo. Qui vero sua ff. de penis facinora nitunt excusare exemplo antiquorum, necesse erit, eorum quoq; penas I, aut facta in luā. Bona igit̄ veterum exempla sequamur potius quam facinora mala, ne in fine. istorum laqueis à deo diuisi, incidamus, partemq; cum hypocritis & infidelibus Mat. 24. 15. habeamus, sed cum illis omni tempore & exemplo bono fructificātes deus nos dī.
Coloss. 1. gnos faciat in partem fortis sanctorum.

¶ De consolatione quam iusti in suis tribulationibus habent.

Caput LIX.

Ezech. 12 R Elinquet deus paucos homines absq; futura calamitate, cui etiam iustus subiacebit, dicēt Propheta: Fili hominis, panem tuū in conturbatione comedē, & aquā in mērōre bibe, quam iniquus in desolatione biberet. Nam secundum Apostolum omnes qui p̄ie volūt viuere in Christo Iesu 2. Timo. 3 persecutionem patienti. Unde in omnibus (inquit) tribulatiōibus patimur, sed non angustiamur, aporiāmūr, sed nō destituimur, p̄secutionē patimur, sed nō derelinquimur: humiliamur, sed nō cōfundimur, denūcimur, sed nō perimus, sp̄ mortificatione Chri in corpe nostro ferentes. Id em̄ qđ in p̄senti est momētaneū & leue tribulatiōis nostre, supra modū in sublimitate & ternū gloria p̄odus operaf̄ in nobis. Tribulatio eternā tēp̄oralis est quādā preparatio seu elevatio ad coronā & eternam, Roma. 8 passiones vero huius temporis non sunt condigna ad futuram gloriam.
1. Cor. 15 I § Hinc idē Apostolus ad nos scribit: Stabiles estote & immobiles, abūdates in omni opere dñi, semp̄ sc̄iētes q̄ labor vester nō est inanis in dñō: Vigilate 1. Corin. 16 igit̄, state in fide, viriliter agite. s. in spe, & cōfortamini, omnia em̄ vestra in charitatē. 2. Corin. 1 refiant. Et infra: Benedictus pater misericordiae, & deus totius consolatiōis qui consolat nos in omni tribulatione nostra, & sicut abundat passiones Christi in nobis, ita & per Christum abundat consolatio nostra. Hinc dicit apud Catharinā Se CATH. SENĒ, nefn. Quāto magis in mystico ecclēsiae corpore tribulatiōis & angustiōis abundantētāto plus in ea abūdabit salubris consolatio. Et h̄c erit optabilis reformatio ipsius ecclesie. Sequit̄ in Apostolo: Non igit̄ sumus sidentes in nobis, sed in deo, qui suscitat mortuos, & de tātis perculis nos hactenus eripuit & eruit, ideo in eū sperremus, qm̄ & adhuc eripiet adiuvatiōibus oīnibus nostris. Rursus Apostolus: Cum 2. Thess. 3 apud vos essemus, p̄adicebamus vobis passuros nos in tribulatiōes sicut & factū est Hebr. 12 & sc̄itis. Et infra: Obliti estis cōsolatiōe. s. Chri qui vobis tanq; filius in scriptura. s. Prouerbi. 3 loquit̄, dicens: Fili mi, noli negligere disciplinā dñi, neq; fatigeris dum ab eo arguebis, qđ em̄ diligit dñs, castigat. Unde Iob inquit: H̄c mihi sit cōsolatio vt deus aſſtēt, Psal. 76 fliges me dolore, nō parcat, nec cōradicā sermonibus sancti. Sic Psalmista in die Psal. 118. līte tribulatiōis noluit consolari, cū autem fuisset memor dei & verbi eius, tum delectatus est, dicens: Spes mea consolata est in humilitate mea, memor fui iudiciorum Psal. eo. li tuorum à seculo dñe & consolatus sum. Et infra: Fiat misericordia tua vt consoleat tera Ioth me secundū eloquiū tuum. Ecce nunquid grāde est vt consoleat te deus? Ideo Apo- Iob. 15. stolus noshortat, vt hanc dei consolationem cū patientia expectemus, docet de- i. Timo. 6 mini, quo sc̄ilicet à calamitate nos liberabit.

Judith. 8. II § Expectemus igit̄ humiles consolationem om̄ipotentis dei qui ait: in princ. Eſai. 1. & 12. heu ego vt pote in mēbris meis cōsolabor sup hostibus meis, postea ecclā ad deū.

Conuer-

C A P I T V L U M . L I X .

Fo. CIX.

S. ca. 56. §. 4. Convulsus est furor tuus & consolatus es me. Tandem ad nos dñs: Vade popule Esa. 26. 40
meus, abscondere modicū dñs nec p̄transat indignatio mea. Itē: Consolamini cō- Esa. 49. 51
solamini popule meus, ego ipse cōsolabor vos. Et ita cōsolatus est dñs populū su-
um q̄ pauperes suorū miserebit. In alio propheta, dicens: Cōsolamini sup̄ malo qđ Ezech. 14
induxi in Hierusalē. i. in ecclesiā, tūc cognoscetis qđ nō frustra fecerim oia quā fe-
ci in ea. In Michæa subiungens: In illa die cōgregabo claudicantē, f. ecclesiā, & eā Mich. 4
& j.c. 50. i p

III § Ecce ecclesia tandem restituetur, nam alibi inquit dñs: Relinquam
i. reseruab̄ mihi in Israhel septem millia virorū, quorū genua non sunt incurvata
ante Baal. Per hos intelliguntur iusti fideles, septem donis spiritus sancti dotati.
S. c. 52. Inf. 1. Impiorū autem multitudo iam copiosior est, qm̄ stultorum infinitus est numerus
& j.c. 60. §. 8 & peruersi difficulter corrigitur, tametsi in futura tandem calamitate extermini
j.ca. 66. §. 12 nabuntur. Ita conseruatus est Achab, ad quem, dum conantur effugere tempesta
j.ca. 60. §. 4 tem, ait Helias: Iunge currum tuū & descende, ne occupet te pluia, cunq; se ver-
teret huc atq; illuc, ecce cœli contenebrati sunt & nubes & ventus, & facta est plu-
via grandis. In Apocalypsi quoq; dicitur: Et cœlum recessit sicut liber inuolutus
j.ca. 62. §. 4 & omnis mons & insula de locis suis mota sunt. Et sic post primum vñ vel post
j.c. 55. §. 5 secundam ecclesiæ occidentalis ruinam veniet dei benedictio.

IV § Dominus Iesus itaq; est inuocandus ut liberet vel saltem cōsoletur
i. in euentura calamitatis propinqua tempestate, qui est salus iustorum & ad-
iutor in opportunitatibus & protector in tempore tribulationis. Immittit enim
S. c. 57. §. 12 angelus domini in circuitu timentium eum & eripiet eos. Et si multæ tribulatio-
nes iustorū, de his tamen omnibus liberabit eōs dominus. Qui ait: In tribulatio-
ne inuocasti me & liberaui te, exaudiui te in absconditis tēpestatis, probauit te apud
S. ca. 57. §. 9 aquam contradictionis. Tales quippe consolationes domini laetificabunt animā
nostram. Quamobrem spes nostra liberationis, supra Christum & eius legē est
profsus fundanda, inquit em̄: Omnis qui audit verba mea & facit ea assimilabi-
tur viro sapienti qui edificauit domum suam supra petram, & descendit pluia,
& venerunt flumina & flauerunt venti & irruerunt in domi illam, & non cecidit
Fundata em̄ erat supra firmam petram.

V § Sit ergo fides nostra in Christo firma, ne is dormitet in procellis no- Mat. 8
stris, nevenauicula Petri periclitetur velut in euangelio: Ecce motus magnus fa- Mar. 4
ctus est in mari, ita vt nauicula operiretur fluctibus. Iesus vero dormiebat & ac- Luc. 8
cesserunt ad eū discipuli eius & suscitauerunt eum, dicentes: Domine salua nos, pe-
rimus. Et dixit eis Iesus: Quid timidi estis modicæ fidei; necdū habetis fidē? Tūc
J.ca. 60. §. 1. surgens imperauit vētis & mari, & facta est tranquillitas magna. Et alio vice erat Mat. 14.
Iesus solus in terra, & nauicula cū discipulis in medio mari iactabat fluctibus, erat Mar. 6
em̄ eis cōtrarius ventus. Petrus videns ventū validū, timuit, & cū ceperisset mer-
gi, clamauit dicens: Dñe saluū me fac. Et continuo Iesus extendens manū, appre-
hendit eum & ait illi: Modicæ fidei, quare dubitasti? Et cū ascendisset in nauicu-
lā, cessauit vētus. De hoc David prophetauit: Asumpsit me de aquis multis. Itē, Psal. 17
Torrentē pertransiuit anima nostra, forsitan pertransisset anima nostra aquā in- Psal. 123.
tolerabile, vtpote si firmam in Christo fidē & spem heberemus. Ergo bona fide
oremus deū vñā cū Dauid, vt liberet nos à futura tēpestate, dicentes: Libera me Psal. 68.
de profundis aquarū, non me demergat tempestas aquarū.

VI § In ceteris deniq; periculis deus nostra est consolatio, si erga se sumus
S. c. 57. §. 6. i benemeriti. Hinc Psalmista: Si ambulauero in medio umbræ mortis, nō timebo Psal. 22
S. c. 50. §. 4. mala, qm̄ tu deus meū es. Deus em̄ noster refugiū & virtus, adiutor in tribulati- Psal. 45
J.ca. 43. §. 11. onibus que inuenierunt nos nimis. Propterea nō timebimus dū turbabitur terra.
& j.ca. 58. i Et infra: Dñs mihi adiutor, non timebo quid faciat mihi homo. Idē propheta fa- Psal. 117.
tebat se castigari à dño & exercere in iustificationibus, in mirabilibus & in man- Psal. 118. Ifa
datis dei, ideo subiungit: Montes in circuitu eius & dñs in circuitu populi sui. gimel, dalet
J.ca. 68. §. 10. Quia nō relinquet dñs virginem peccatorū super sortē iustorū. Quocirca p̄ceptū & vau.
S. c. 49. §. 1. est locutus, id est persequitoribus, ne lēdat electos. Ait em̄ Christus: Oves meæ" Apo. 9. Io. 10
& j.ca. 60. §. 5. non peribunt in æternū, & non rapiet eas quisq; de manu mea. Item: Non relin- Ioh. 14
T quam

DE CONSOLATIONE IVSTORVM.

Iohan.16 quām vos orphanos, Veniam ad vos. Venit ēm̄ princeps huius mundi, & in me **§.c.55. §.12**
Hiere.17 s. & in membris meis, nō habet quicq̄. Et infra: Hęc loquutus sum vobis vt ī me **§.c.60. §.2**
1. Petri.5 pacē habeatis, sed cōfidite, ego vici mundū. Nā benedictus vir qui cōfudit in do- **§.eo. in pr.**
2. Petr.2 mino, & erit dñs fiducia eius, qn̄ ipsi deo cura est de suis, & nouit pios de tenta- **§.ca.56. §.5**
 tione eripere, iniquos vero in diem iudicij reseruare cruciāndos.

4. Esd.2 VII § Per Esdrām insuper deus ecclesiā suā & ipsius mēbra pie conso- **§.c.62. §.14**
 latur, dicens: Noli fatigari, quū erūt venerit dies pressuræ & angustiæ, alii plora- **§.ca.56. §.7**
 bunt & tristes erūt, tu aut̄ hilaris & copiosa eris, zelabunt gētes, & nil aduersus te **§.eo. §.8.**
 poterunt, manus meæ tegent te, ne filij tui gehennam videant, locungare mater **§.ca.60. §.13**
 cū filiis tuis, quia te eripiam, amplectere natos tuos vſcq̄ dum venio & p̄aſtē illis
 misericordiam. Deinde Esdra ad electum populu & ad ecclesiam: Conſide Isra-
 el, & noli tristari tu domus Iacob, Est ēm̄ memoria vestra coram altissimo, & for-
 tis d̄us non est oblitus vestri in tentatione. Ecce dies venient quando altissimus
 incipiet liberare eos qui super terram sunt, id est iustos qui non in hæc ēt terrenis.
4. Esdr.16 Rursus deus inquit: Audite verbum plebs mea, parate vos in pugnam, tunc enim **§.c.56. §.12**
1. Iohā.2 apparebit probatio electorum interim ut aurum quod probatur ab igne. Audite & §.c.62. §.16
 dilecti mei dicit dominus: Ecce assunt dies tribulationis, & de his liberabo vos ne & §.c.63. iſi.
 timeatis nec hæſitatis, quoniam deus dux vester est.

VIII § Iohannes tandem ad refugium in deo quārendū hortatur in sua ca-
 nonica nos alloquens his verbis: Et nunc filioli manete in eo, s. Christo, vt cū ap- **§.eo. §.7 &**
 paruerit, fortassis cum plagis & supplicijs, habeamus fiduciam & non confunda- **§.ca.62. §.7**
 mur ab eo in aduentu eius. q. d. vt cum Christus venerit ad tribulandū nos, simus **§.c.49. §.18**
 sine confusione p̄ecatorū, ac etiā in vera charitate. Nam qui vetam charitatem **& §.c.68. §.5**
 habet, diem iudicij non timet, id eo subiungit: In hoc perfecta est charitas nobis-
1. Iohā.4 cum vt fiduciam habeamus in die iudicij, timor, s. seruīlis nō est in charitate, sed p **§.c.15. §.15**
Ca. Se. c. 94 seccā charitas foras mitit timorem, quoniā timor p̄eñam habet, qui aut̄ timet, **&.42. §.eo.**
1. Iohā.5 non est perfectus in charitate. Et infra: Omne quod natum est ex deo vincit mū- **§.6. & §.ca.**
 dum, & haec est victoria quā vincit mundū, fides nostra. **64. §.5.**

Luc.12 IX § Nunc iſitūr (veluti saluator noster docet) simus similes hominibus **§.eo. §.5. &**
 expectantibus dñm ūū quando reuertat̄ à nuptijs, vt dūt̄ venerit cū futuris aduer- **§.ca.60. §.4**
 sum nos plagis & pulsauerit nostras conscientias, cōfestim aperiamus ei, nostram **§.c.57. & §.**
 confitendo culpā & patienter ferendo inflcta p̄eñā. Beati serui illi quos cū ve- **c.56. per to,**
Matt.5 nerit dñs, inuenierit vigilantes. Beati deniq̄ qui lugent, s. peccata sua vel aliorum **§.ca.64. §.5**
 vel pro nomine Iesu contristant, quoniā ipsi consolabunt. Siquidē illi qui volun- **§.c.57. §.6**
 tarie lugentes, ob sua & aliorū peccata sibi euenire creditur temporales aduersita- **& §.14.**
 tes, his sp̄etis, ex desiderio cœlestis patriæ consolationē merentur. Enim uero to- **§.ca.69. §.5.**
 tū p̄aſtentis vitæ ſtatū reputant exilium respectu cœlestis patriæ. Hinc Paulus **§.c.66. §.2.**
 apostolus desideriū habuit dissolui & esse cū Christo. Cōsequens itaq̄ est, qui suo **§.c.66. §.2.**
 ūū peccatoꝝ p̄eñentes, in huius ſeculi ærumnis voluntario luctu occupant, cū **& §.c.57. §.4.**
 Christo gaudebunt & in p̄ſenti & uo misericorditer, in futuro aut̄ æternaliter cō- **§.c.59. §.2.**
 ſolabunt. Quoniā ærumnaꝝ ſinem & ecclesia tranquillitatē ex diuina clemen- **& §.eo. §.4.**
 tia processuram ſperant, de qua nūc ſequitur.

¶ De ecclesiā tranquillitate p̄aſtā calamitatē ſuccedēte. Cap. LX.
EX Cronicis alijsve scripturis autenticis reperitur, ecclesiā dei tā in veteri **§.c.49. §.2**
 q̄ in novo testamēto multipharias tribulationes esse perpeſiam, ipsam ta-
 men vñā cū suis ministris à singulari tribulationi exterminis, deo adiu-
 tore tandem liberatā, & iterē aliquo interuallo pacatā, quādiu, s. mēbra ec-
 clesiā diuinis p̄ceptis obedierunt. Vnde ad Iob (qui representat patientē populi **§.c.57. §.4.**
 Christianū) dicitur: Si diluculo cōſurrexeris ad deū, & omnipotētē fueris de-
 precatus. Si mundus & erectus incesseris, ſtatim euigilabit ad te, & pacatū reddet
 habitatculū iuſtitiae tuae. Et infra: Domus eorū ſecuræ ſunt & pacatæ, & nō est vir **§.c.59. §.2.**
 ga dei ſuper illos. Ita modo finitis ſupraspecificatis aduersitatibus, ecclesia rursus **& §.eo. §.4.**
 incerto tamē tempore, habebit quietem.

I § De qua ſcribitur: Scopuli torrentiū inclinati ſunt vt requiescerent in
Nuñ.21. Arnon & recumberent in finibus Moabitarum. Sic scopuli, i. armati torreſtū
 aduersi-